

ЯК ПОДОЛАТИ ДИТЯЧУ АГРЕСИВНІСТЬ?

Агресивна поведінка – одне з найпоширеніших порушень серед дітей дошкільного віку, оскільки це найшвидший і найефективніший спосіб досягнення мети.

Існує безліч чинників, що впливають на прояв агресивності, але головними є:

- стиль виховання в сім'ї (гіперопікування та гіпоопікування);
- повсюдна демонстрація сцен насильства;
- нестабільні соціально-економічні умови;
- індивідуальні особливості людини;
- соціально-культурний статус родини.

До ознак агресивності відносяться: впертість,

дратівливість, напади гніву, вибух злості, обурення, намагання образити іншу людину, принизити гідність, наполягання на своєму, егоцентризм (нерозуміння інтересів інших людей), самовпевненість, завищена самооцінка.

Досліджуючи агресивну поведінку дітей старшого дошкільного віку, звертали увагу на такі її прояви: прагнення домінувати над іншими; імпульсивність, невраїноваженість; низький рівень самоконтролю та саморегуляції; необдуманість вчинків; спалахи роздратування, гніву; сумніви, невпевненість у собі, складність прийняття рішень; ігнорування моральних норм і правил поведінки; відсутність страху, почуття провини, каяття за свої вчинки; нездатність розуміти однолітків, ігнорування їхніх переживань; не сформованість механізму децентрації, вміння поставити себе на місце іншого.

Агресивні діти використовують будь-яку можливість штовхати, бити, або щипати інших, їхні вчинки часто мають провокаційний характер. Наприклад, така дитина буде свідомо вдягатися якомога повільніше, відмовиться мити руки, збирати іграшки, поки не розлютить доросло, не почує його крик, після чого дитина готова заплакати, а заспокоїться лише тоді, коли дорослий почне втішати та приголубить її.

«Вміння дошкільника долати агресію», під яким розуміється здатність дитини свідомо аналізувати ситуацію та власні дії, більш-менш об'єктивно оцінювати негативні наслідки власної агресивної поведінки, докладати

вольових зусиль для стримування агресії, додання негативних спонук, компетентного й гідного виходу з конфліктної ситуації.

Як же подолати дитячу агресивність?

1. Ні в якому разі не потрібно виявляти агресивність у відповідь. Річ у тім, що коли агресивну поведінку суворо карати, дитина під впливом страху навчиться придушувати власні вияви агресивності, але це не означає, що таким чином зменшиться її гнів і почуття помсти. Та агресивність, яку придушують удома або в дитячій установі, буде виявлятися в інших місцях: на вулиці, в гостях... Таке явище називається перенесенням агресивності.

2. Уміння дорослих володіти собою - найкраща гарантія розвитку самовладання в дітей. Дорослі повинні приділяти дитині більше уваги, в певній ситуації проявляти більше рішучості. Така поведінка дорослих заспокоює дітей, позитивно впливає на їх стан.

3. Не можна карати і сварити. Коли батьки сварять дитину, стверджуючи, що вона боягуз, ледар, ідіот, негідник, то дитина вірить в сказане. Слова для неї значать лише те, що значать. Будь-яке твердження сприймається однозначно: ніякого переносного смислу.

4. Можна спробувати розвеселити дитину, згасивши тим самим спалах агресії.

5. Щоб перебороти негативні емоції запропонувати дитині посидіти хвилинку на стільчику, який забере її гнів. Переключити дитину зі зла на добро – запропонувати допомогти «Допоможи мені, будь ласка, зібрати, намалювати, полити і т.д».

6. Діти, які поведуться агресивно люблять бути в центрі уваги, тому варто віддавати їм провідні ролі в танцях, рухливих іграх, бути помічником дорослих.